

LÁ THƯ MỤC VỤ

Trung tuần tháng 10 năm 1977, một Sư Huynh trong cộng đoàn La San Mossard - Thủ Đức cho tôi xem một tờ truyền đơn của nhóm Liên Tôn do linh mục Nguyễn Văn Vàng lãnh đạo, đó là tờ “Tuyên Ngôn Lập Quốc” mà nội dung ghi rõ là linh mục Vàng sẽ làm Quốc Trưởng và ông Nguyễn Văn Viên, bào đệ của cha sẽ làm Thủ Tướng. Trong mắt tôi lúc bấy giờ “Cha Vàng” đang là thần tượng, nên đọc xong tờ truyền đơn ấy, lòng tôi phấn chấn vô cùng. Một đất nước sau hai năm nếm mùi ‘thiên đường cộng sản’, nghèo đói, bất công, gian tham...như một thứ dịch hạch càng ngày càng tàn phá tâm thân gầy còm của Việt Nam Quê Hương tôi, nên sau khi đọc tờ “Tuyên Ngôn Lập Quốc” ấy tôi mơ thấy một bình minh ló dạng trên mảnh đất hình chữ S này.

Hai tháng sau, tôi chưa kịp nhìn thấy ánh bình minh mà lòng hằng mơ ước thì cánh cửa nhà giam tẩm tôi đã mở ra để hút tôi vào ! Ngay những ngày đầu tiên trong kiếp tù, tôi được ở chung với vị Giáo Sư đạo đức và mô phạm họ Trần, tôi lại được chính ông kể rằng ông cũng sẽ là một Quốc Trưởng khi tổ chức của ông lật đổ chế độ cộng sản, nhưng kế hoạch chưa thành thì ông đã bị bắt. Ngay lúc ấy tôi đã nhận ra điều gì không ổn khi chỉ một Việt Nam mà sao lại có lắm Quốc Trưởng đến thế (ít ra đến giây phút đó đã có hai, và càng về sau trong nhà tù, tôi càng khám phá thêm nhiều vị nữa), chẳng lẽ sau khi dẹp tan cộng sản thì đất nước tôi lại trở về tình trạng phân tam chia tứ dưới quyền các sứ quân như trước thời Đinh Bộ Lĩnh ra tay thống nhất sơn hà ?

Suốt một năm rưỡi trước khi ra toà, tôi được vinh hạnh kề cận bác Viên, em của Cha Vàng tại buồng 9 khu BC thuộc nhà tù Chí Hoà. Đã có nhiều anh em hỏi bác về tờ “Tuyên Ngôn Lập Quốc” ấy nhưng bác đều từ chối không trả lời. Sau khi tôi bị chuyển ra trại A 20 ít lâu thì những tù nhân từ Chí Hoà chuyển ra sau tôi cho biết bác Viên đã bị xử bắn tại Thủ Đức. Ở tại A 20, tôi và các anh em khác cũng đã hỏi cha Vàng câu hỏi tương tự về “Tuyên Ngôn Lập Quốc” ấy, tuy cha cũng không bao giờ trả lời trực tiếp nhưng chúng tôi hiểu rằng chính cha không tự tay viết bản Tuyên Ngôn ấy, “ai đó” đã viết ra và cha đồng ý ký tên. Cha Vàng cũng đã ra đi vĩnh viễn đem theo cái bí mật sang thế giới bên kia. Càng về sau này, càng có nhiều người tin rằng chính vị luật sư họ Trương cố vấn của cha và cục tình báo phản gián của cộng sản đã đạo diễn thật khéo léo !

Tôi không thể hình dung một vị giám mục hay linh mục làm Thủ Tướng hay Tổng Thống của một nước. Nhưng tôi vẫn có trước mắt một Oscar Romero, vị Giám Mục lừng danh dám đứng về phía những người nghèo mà đương đầu cả một tổ chức Mafia để rồi bị chúng ra tay sát hại. Tôi vẫn ngưỡng mộ một Martin Luther King, vị Mục Sư Da Đen nổi tiếng đã hy sinh tính mạng khi bênh vực những kẻ bị kỳ thị chỉ vì màu da. Tôi hằng thán phục một Tadêô Nguyễn Văn Lý, người tù lương tâm, vị linh mục đã và vẫn hiên ngang chống lại cả một guồng máy gian ác và quỉ quyệt của cộng sản ...Những vị ấy không hề đòi ghế Thủ Tướng hay Tổng Thống mà chỉ mong muốn xả thân chống lại *cái ác* để xã hội được sống trong công lý và hoà bình.

“Nước tôi không thuộc về thế gian này” là câu nói bất hủ Chúa Giêsu trả lời Tổng Trấn Philatô. Chúa không bao giờ chấp nhận ‘Hoàng Đế’ tự đồng hoá với ‘Thượng Đế’. Chúa cũng không muốn mình nhân danh Thiên Chúa mà kiêm nhiệm luôn vai trò vua chúa thế gian. Ngài đã kiên quyết chống lại mưu ma chước quỷ trong sa mạc cũng như những cám dỗ về sau từ các môn đồ ham chức quyền hay từ dân chúng mưu đồ chính trị muốn tôn Ngài làm vua để dẹp tan đế quốc La Mã. Tuy không hề can dự vào chính trị nhưng sứ điệp của Chúa Giêsu đã không khỏi mang một kích thước chính trị và đã dẫn đến cái chết rất ư là chính trị ! Chúa không thèm làm vua vậy mà họ vẫn ép Ngài làm vua qua bản án treo trên thập tự : “Vua dân Do Thái”.

Khó có thể hình dung một thái độ nào *thuần túy tôn giáo* hơn thái độ của Chúa Giêsu. Chúa Giêsu đã chứng tỏ điều đó khi có người yêu cầu Ngài làm thẩm phán trong việc chia gia tài (Tin Mừng Chúa Nhật này). Theo thánh Luca thì hình như Chúa đọc thấy lòng tham của anh ta nên Chúa mới ban ra những huấn thị về đời sống đạo đức rằng : **“*Hãy lo giữ mình khỏi mọi thứ tham lam vì không phải ai được sung túc thì đời sống kẻ ấy được bảo đảm đâu*”**. Phải chăng Chúa Giêsu đã chẳng trả lời cho thắc mắc xao xuyến của tác giả sách Giảng Viên (Bài đọc I), vì ông lo lắng về tương lai sau khi vất vả lao nhọc và trở tài khôn ngoan ở dưới ánh dương này, thì Chúa Giêsu bảo rằng đang khi sống ở đời này chúng ta cần phải biết **làm giàu nơi Thiên Chúa**.

Hãy tự chất vấn xem **làm giàu nơi Thiên Chúa** là làm sao ? Hãy nhìn lại tất cả những lao nhọc ngược xuôi để xem chính mình đang làm giàu nơi nào ? Cái gì mình đang vất vả đầu tư mà có thể mang sang thế giới vĩnh cửu mai sau ? Chắc chắn sự nghiệp của chúng ta không phải ở cuộc đời chóng qua này mà ở đời sau.

Linh mục Phạm Quang Hồng

